

कर्ममयीयज्ञयुद्धादिकर्मरूपसाधनप्रधानासिद्धिः पितृमातृमयोऽपि पितृपृथिवीमातेति श्रुतेः परलोकदहलोककलप्रधाना सात्वताप्राप्तैव चकार एव शब्दार्थः तपसा देवताध्यान जपादिनाया सिद्धिस्तां ॥ ८३ ॥
 अनुग्रहात्तपसइति शेषः ॥ ८४ ॥ इत्यारण्यके प० नै० भा० द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ शौनकेनेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ धर्मेण योगमयेन न तु कर्मणा ॥ ४ ॥ सूर्याराधनं विबधुः सूर्यस्य सा
 वस्य तावद्गृहप्रोचनार्थं सविता प्रसविता उत्सादकः परमात्मेत्यर्थः ॥ ५ ॥ तेजो रसान्जलानि उद्धृत्य आदाय महीं विशते त्वोष्मणामहीं वासयति ॥ ६ ॥ ओषधीपतिश्चंद्रः दिवस्तेजः अंतरिक्षगतं मेघा

पितृमातृमयी सिद्धिः प्राप्ता कर्ममयी च ते ॥ तपसा सिद्धिं मन्विच्छद्द्विजानां भरणाय वै ॥ ८३ ॥ सिद्धाहियद्यदिच्छंति कुर्वते तदनुग्रहात् ॥ तस्मात्तपः समास्थाय
 कुरुष्व आत्मनो रथं ॥ ८४ ॥ इ० म० भा० आरण्यके प० अ० प० पांडवानां प्रव्रजने द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच शौनकेनै
 व मुक्तस्तु कुंती पुत्रोऽयुधिष्ठिरः ॥ पुरोहितमुपागम्य भ्रातृमध्ये ब्रवीद्विदं ॥ १ ॥ प्रस्थितं मानुयांती मे ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ न चास्मि पोषणे शक्नो बहू दुःखसमन्वि
 तः ॥ २ ॥ परित्यक्तं न शक्नोस्मि दानशक्तिं श्वनास्ति मे ॥ कथमत्र मया कार्यं तद्ब्रूहि भगवन्मम ॥ ३ ॥ वैशंपायन उवाच मुहूर्त्तमिव सध्या त्वाधर्मेणा
 न्विष्यतां गतिं ॥ युधिष्ठिरमुवाच दं धौम्यो धर्मभृतां वरः ॥ ४ ॥ धौम्य उवाच पुरास्तृष्टानि भूतानि पीड्यंते क्षुधया भृशं ॥ ततो नृकंपयाते पांसविता स्वपिता
 यथा ॥ ५ ॥ गत्वोत्तरायणं तेजो रसानुद्धृत्य रश्मिभिः ॥ दक्षिणायनमावृत्तो महीं निविशते रविः ॥ ६ ॥ क्षेत्रं भूते तत्तस्मिन् ओषधीरोषधीपतिः ॥ दिवस्तेजः स
 मुत्पृत्य जनयामास सवारिणा ॥ ७ ॥ निषिक्तश्चंद्रतेजोभिः स्वयोनौ निगते रविः ॥ ओषध्यः षड्रसामेध्यास्तदन्नं प्राणिनां भुवि ॥ ८ ॥ एवं भानुमयं त्यन्नं भूतानां प्रा
 नकर्त्तव्यं वै न्येन नदुपेण च ॥ तपो योगसमाधिस्यैरुत्पृता त्वापदः प्रजाः ॥ ११ ॥ तथाल्बमपि धर्मात्मनः कर्मणा च विशेषितः ॥ तप आस्थाय धर्मेण द्विजाती
 न्भर भारत ॥ १२ ॥ जनमेजय उवाच कथं कुरुणा नृपभः स तुराजा युधिष्ठिरः ॥ विप्रार्थमाराधितवान् सूर्यमद्भुतदर्शनं ॥ १३ ॥

कारेण परिणतं तेजः उद्धृत्य मेघानुद्गाध्येत्यर्थः जनया मासतद्भुत्तेन वारिणा ओषधीः ॥ ७ ॥ स्वयोनौ बीजे निगतिं अंकुरादिरूपेण निष्पन्ने सति रविरेव ओषधीरूपो भवति तदन्तर्भाष्येन अदनीयं धान्यं
 तत्त्वपुनर्जलोष्मयो मादंकुरादिकमेण स्याम्ययो निरिगिरि बिस्वानं अन्वयोनित्वात् अन्वये तु यदादर्शं चंद्रे त्वयो नोत्तर्य एकतां गच्छति तदा चंद्रतेजो भिरमृतमयैर्निषिक्तो भवति ततश्चंद्ररूपेण बहिर्निर्गत्य ओषधीराप्याय
 सितेनान्वं भवतीत्याहुः ॥ ८ ॥ ११ ॥ तपो योगः व्रतस्वीकारः तत्पूर्वकः समाधिरप्यन्ति तस्यैः वन्ति हे ॥ ११ ॥ धर्मेण च्छमनेन ॥ १३ ॥ १३ ॥